Протокол
№

гр. София, 29.10.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 87 състав,** в публично заседание на 29.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11579** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10,30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ З. Е. М. Е., ГРАЖДАНИН НА РЕПУБЛИКА Е. – редовно призован, явява се лично, представлява се от АДВ. И., с пълномощно по делото. Жалбоподателят заявява, че разбира български език.
ОТВЕТНИКЪТ КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ (КДЛ) ПРИ ПОСОЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА Б. В К., Е. – редовно призован, не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

АДВ. И.: Да се даде ход на делото. Заявявам, че жалбоподателят разбира български език, поради което не е необходим преводач.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

ДОКЛАДВА жалбата на З. Е. М. Е., граждани на Република Е., чрез адв. Л. И. И. срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, постановен от Консулско длъжностно лице (КДЛ) при Посолството на Република Б. в К., Е., по заявление на З. Е. М. Е. подадено на 22.06.2026г.
ДОКЛАДВА административната преписка, послужила за издаване на оспорвания административен акт, постъпила по реда на чл. 152 ал. 2 от АПК.
ДОКЛАДВА писмо от ДАНС, постъпило на 08.10.2026 г., с което уведомяват съда, че е изразено положително становище по подаденото от апликанта заявление за виза.
ДОКЛАДВА два броя идентични писма от Дирекция „Миграция“, постъпили на 08.10.2026 г. и на 13.10.2026 г., с които представят отрицателно становище във връзка с проведените съгласувателни

процедури.
ДОКЛАДВА молба от процесуалния представител на жалбоподателя адв. И., постъпила на 14.10.2026 г., с която са посочени имената на допуснатите четирима свидетели за събиране на гласни доказателства по делото.

АДВ. И.: Поддържам жалбата. Запозната съм с административната преписка, не възразявам същата да бъде приета. Запозната съм с постъпилите писма от ДАНС и от „Миграция“. Във връзка със становището на Отдел „Миграция“, искам да кажа, че не са представени никакви доказателства за дадения отказ. Представям молба с превод на четири документа, описани в молбата.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към жалбата и административната преписка писмени доказателства.
ПРИЕМА като доказателство по делото, представеното на 08.10.2026 г. становище от ДАНС.
ПРИЕМА като доказателство по делото, представените на 08.10.2026 г. и на 13.10.2026 г. писмо от Дирекция „Миграция“.
ПРИЕМА представената молба на 14.10.2026 г. от страна на жалбоподателя.
ПРИЕМА днес представените от адв. И. доказателства в превод на български език, по опис.
СЪДЪТ с определението за насрочване на делото е допуснал събиране на гласни доказателства, чрез разпит на четирима свидетели.

АДВ. И.: Водим допуснатите ни свидетели.

СЪДЪТ ВЪВЕЖДА в залата свидетеля Е. К. на жалбоподателя.
СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на доведения свидетел и
СНЕМА самоличността му по представената лична карта:
Е. С. К.: 27 г., неосъждана, българка, българска гражданка. Съпруга съм на жалбоподателя.
ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, а именно, че следва да казва истината, в противен случай може да бъде наказан за лъжесвидетелстване с лишаване от свобода до пет години.
Свидетелката ОБЕЩА да даде верни показания.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛКАТА К. КАЗА: Запознахме се с него 2017 г. септември в университета в Ш. и вече девет години сме заедно. През лятото на 2021 г. се сгодихме и имахме дистанционно обучение през това време, сключихме брак в К. месец 06.2023 г., а през август 2023 г. в Б. направихме също тържество, за нас беше важно да отбележим нашата любов. В момента живеем в К., Е., там имаме къща и сме добре уредени, но много искаме да живеем в Б., тук е моето семейство, моята родина, тук се чувствам комфортно. Всеки път, когато посещаваме Б. със съпругът ми, той се чувства добре тук, допада си със семейството ми, с дядо ми се чувстват много близки. Съпругът ми постепенно се влюби в Б. и искаме да живеем тук.
НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. СВИДЕТЕЛКАТА КАЗА: Родителите ми имат апартамент в[жк], в С.. Ние напуснахме Б. през 2011 г. и този апартамент не е използван оттогава и е в доста лошо състояние. През май, тази година, когато дойдохме със съпруга ми в Б., за да си извадим български акт за брак и да правим различни преводи на документите, които ни трябваха за виза „Д“, платихме и за ремонтни дейности, но когато неговата виза беше отказана, спряхме ремонта.

Аз съм родена в Б., в Т. и съм живяла в С. до 2011 г. Завършила съм 51-во СО от 1-4 клас. 5 и 6 клас ходих в ЧУ „Меридиан 22“ и през 2011 г. родителите ми решиха цялото семейство да се преместим във Великобритания, това беше трудно време за мен, но това трябваше да стане. Със съпруга ми идваме всяка година в Б., ходим на село при баба и дядо [населено място], Т.. В С. отсядаме при леля ми, в[жк], а когато не е свободно това жилище, отсядаме в апартамента на баба ми и дядо ми в[жк]. Най-вече ходим на село – [населено място], Т., където се чувстваме най-добре. Съпругът ми е акционер и е част от борда на директорите на семейната компания за фармацевтични продукти, има много доходи от тази позиция и може да работи дистанционно, и заради това през последните две години обикаляме света. Той няма проблеми с обикалянето на света, има множество визи. Ние искаме да живеем в Б. с моя съпруг, защото се чувстваме най-добре тук. Категорично не сме мислили за други държави в Европа, винаги е било Б..

СЪДЪТ, с оглед липсата на други въпроси освободи свидетелката К. от залата.
СЪДЪТ ВЪВЕЖДА в залата свидетеля С. К. на жалбоподателя.
СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на доведения свидетел и
СНЕМА самоличността му по представената лична карта:
С. К. К.: 56 г., неосъждан, българин, български гражданин. Жалбоподателят е зет ми, а Е. ми е дъщеря.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, а именно, че следва да казва истината, в противен случай може да бъде наказан за лъжесвидетелстване с лишаване от свобода до пет години.
Свидетелят ОБЕЩА да даде верни показания.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛЯТ К. КАЗА: Познавам жалбоподателя, той е мой зет понастоящем и бивш приятел на моята дъщеря. За него за първи път чух през 2020 г. тогава тя сподели за връзката си с него. През 2022 г. той официално поиска ръката на дъщеря ми и изрази намеренията си да се грижи за нея, и това беше момента в който вече започнаха официално връзка и 2023 г. сключиха брак в К., 200 човека. Първоначално не познавах З., но след това разбрах, че е много интелигентен, образован, както и неговите родители и семейство. Баща му притежава фабрика за фармацевтични продукти, а майка му е професор, преподава английски в университета в К., поради което аз бях много приятно впечатлен от това , че официално поиска ръката й. Ние много пъти сме обсъждали въпроса къде искат те да отседнат, аз винаги съм искал те да дойдат в Б.. Те искат да дойдат да живеят в Б., защото им харесва нашият начин на живот, самата Б. като условие на живот, и многократно са изразявали желанието си да дойдат да живеят тук. Никога не съм чувал да искат да живеят другаде.
НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. СВИДЕТЕЛЯТ К. КАЗА: Те искат да живеят в С., защото ние напуснахме апартамента в 2011 г. и те инвестираха пари за ремонта му.
АДВ. И.: Нямам други въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други въпроси освободи свидетеля С. К. от залата.
СЪДЪТ ВЪВЕЖДА в залата свидетелката П. М. на жалбоподателя.
СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на доведения свидетел и
СНЕМА самоличността му по представената лична карта:
П. К. М.: 50 г., неосъждана, българка, българска гражданка. З. е съпруг на моята племенница.
ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, а именно, че следва да казва истината, в противен случай може да бъде наказан за лъжесвидетелстване с лишаване от свобода

до пет години.
Свидетелката ОБЕЩА да даде верни показания.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛЯТ М. КАЗА: Познавам З. от 2023 г., когато той се ожени за моя племенница, преди това съм слушала за него от брат ми С. и от Е.. През 2023 г. бях на сватбеното им тържество в К.. След 2023 г. те много пътуваха и живяха в К., но в началото на тази година започнаха да правят планове и искаха да дойдат да живеят в Б.. Опитах се малко да ги разколебая, защото те са хора, които могат да живеят по целия свят, вкл. Л. и се страхувах, че Б. ще им е малко тясна, но така или иначе Е. е домошарка и след като си поговорихме, тя каза, че иска да дойде в Б. и да роди децата си тук. Искаха да дойдат в С., в „Л.“, Е. и брат ми имат апартамент и те започнаха да правят ремонт. Категорично не искат да се преместят в друга европейска държава.
АДВ. И.: Нямам въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други въпроси освободи свидетеля М. от залата.
СЪДЪТ ВЪВЕЖДА в залата свидетеля В. Д. на жалбоподателя.
СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на доведения свидетел и
СНЕМА самоличността му по представената лична карта:
В. Е. Д.-Д.: 33 г., неосъждана, българка, българска гражданка, без дела и родство със страните.
ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, а именно, че следва да казва истината, в противен случай може да бъде наказан за лъжесвидетелстване с лишаване от свобода до пет години.
Свидетелката ОБЕЩА да даде верни показания.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛЯТ Д.-Д. КАЗА: Познавам жалбоподателя от пролетта на 2026 г., в качеството ми на адвокат, те се свързаха с мен във връзка с процедура по признаване, обявяване и легализиране на брака им, който е сключен в Е.. На преводаческа агенция дадохме да преведе документи от арабски на български език и ги придружих до община „К. село“, за да обявим брака. Имахме допълнително посещение до посолството на Е., във връзка с допълнителен документ, който искаха от общината. Въпросната процедура им беше необходима с оглед на желанието на З. да получи виза „Д“, за да се преместят да живеят в Б.. Категорично жалбоподателят не е изявявал желание да отиде да живее другаде. Те много пътуват и имат възможност да се установят навсякъде. Тяхното съзнателно решение беше да се преместят в Б., дори тогава той беше предприел да учи български език. Доста неща разбираше, казваше по някоя дума. Дори още живеейки в Е., беше предприел да научи български. Доколкото разбрах имат семеен апартамент, който е на родителите на Е., това го разбрах в разговорите ми с тях, задаваха въпроси във връзка с ремонти, цени на строителни материали. По време на престоя си със сигурност знам, че отсядаха в апартамента на лелята на Е., който е близо до общината на К. село.
АДВ. И.: Нямам въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други въпроси освободи свидетелката Д. от залата.

АДВ. И.: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. И.: Моля да уважите депозираната пред вас жалба и да отмените постановения отказ, който е неоснователен и немотивиран. От събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателят знае български език. Моля да ми дадете срок да представя писмени бележки. Моля да ми се присъдят направените по делото разноски. Представям списък на разноските.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 7-дневен срок от днес да представят писмени бележки.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО ОТ ПРАВНА СТРАНА И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С АКТ ПО СЪЩЕСТВО В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,57 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: